

סדר והלכות קרבן פמח ראשון בקצרא

ימיהר תלבויות הנקודות יבואו ליום רב אן: בהלבות רצח אן)

הגהות הגאון מוה' ליב פישלט

[א] צין צין צהול צן
צָהָל, צַיִן מְגֻבֵּשׁ מִזְרָח
[ב] נְקַמְתָּה [ג] צָלָן גְּנַעַל
צָמָת עֲמָל [ד] צָרָר יְזָרָעֵל
טָהָר מְקוֹםוֹ [טָהָר] תְּמָמָת
קוֹדֶס לְמַמְדָּר כָּבֵר [יְיָ]
מְגֻבֵּשָׂה קָרְבָּן שָׂרָב [גַּעַם]
[ה] חַרְבָּה יוֹצֵר יוֹצֵר מַלְכָּה
קוֹדֶס נְלָס תְּמִימָד כָּבֵר
[ו] כָּבֵר כָּבֵר וּלְוָרָחָן
מְקַמְתָּר הַלְּבָס וּמְחוֹרָן
שְׁבַבְבָּס מְגַשָּׂה בְּמַעֲמָד
[ז] עַיִן קָרְבָּן לְעַזְבָּן

מוספַּר רשׁוֹת

אחוֹ בִּידָה. כַּלְנוֹן
בְּסָתָן וְלִוְנוֹתָם וּמְלָדָה
כְּמֻלְמָות (כְּרִירָות כָּחָה).
לְמִינְטְּרָפָה. גַּמְנוֹגָן
נִשְׁעָנָה לְמַקְרָעָה לְמַלְקָעָה
(מִשְׁׁ). הַרְוָן אֶלְרָם שְׁנָגָנוֹ

פרק חמישי פסחים תמיד נשחט

עין משפט
נור מצוה

1

א א ב מ"י פ"ה מ"ל
ממידן סללה ג ש קמג
עטנן ק"ל:
ב ג מ"י פ"ד סס קל' י"ה
ופ"ז קל' יה:

תורה או רשותם

1. את היבש אחור
תעשה בברך ואת היבש
הנשי תעשה בין
הנוקמים: ברכור כה ד
2. וקחש על המזבח
וחוקר לו לא תכהב בער
ולא תחטב עצים ובברך
ובברך וער עלייה עילאה
והסיטר עליה חלבי
השלמים: ויקרא ו ה

רביינו חננאל

המוד נשות בשמנונה
ומזהה וקורבן בשעה
ומזהה כו'. מאן העי
מליל, ובא ר' הושעיה
לפיש כי מן התורה
זה הוא שיעורו, והוא
דרבי, ופשיט רבא מזוהה
דתמיד של צון הרים
מכי עיר צלי ערכ.
מאי טמא. בן חנניא
משעה שמחתול היום
להעריך משמע חווילות
שעה בפצעית הוא בן
שני הנרכבים בן רין
ראמאל לערב הדריאנה
של כל הלילה נקרא ערב
שנאמר עיר עיר עיר
ברק ומצתת מזות החמי
התהלה שבעית. להלך
כל השעה דבעין להשלים
של קרבן ואחר תנייד
מר קוסטראם אדרם
השלמים, השלמים מה
לי, כי אין מקרין
אל הלאם שלם והלא
לבב החטא את אשואות
כיזאך, אך לא למור
לע' עילית השם כל
הקבינה כתולין.
דאיכא בכל תעשה נדיים
נדות בבדין לה קודם
מהארון וזה געדרין ליה
שעה ומזהה געדרין ליה

בשנה שנותינו מוחזקנו ומחזקנו. כה יושתת
ההפסה. הולך והלך הפסה
להיות ענבר שבת הדעתן
נמי לילית הפסה בענבר.
בכעוזו טה. עבדני התמיד
בדין ההוראה בשונן בחול
ומוחזקה. ת"ד כסדרו בחול
כך סדרו שבת דבר ר' עקיבא
ישמעאל ר' עקיבא אמר רב
כסדרו בענבר הפסה פוריש
ליה אבי הילי, כסדרו בחול
ענבר הפסה בשונן שנותינו
ומוחזקה כך סדרו רב שבת
בענבר הפסה כבורי ר'
ישמעאל מנסתנו ר' עקיבא אמר רב
בין ערבבים של חל
בענבר הפסה היה נשחת
ששותינו מוחזקנו כסדרו
בענבר הפסה של חל
ויה שמאל רב כבורי
החוק מופון בלחים הרים
ר' עקיבא סבר בדין
קורטם לולך בזווים
בחמש ומוספים בש
ההמומי מושג מש ומחזקנו
ודוח לה רבא לה דאי
אמר המן מזין כסדרו
אתה בר רב רבו קורטם
ברב רבו קורטם ברב רבו

זה מתרני שעי. אבל מפי גם צלול
! קדמוניותם ממוקן להציגו וככל
עליהם נסדרו כמול עניןם כן סדרו
הו (בצומוניה) ומלה סינו בדורות
משמעותם ביצירתם:

4

חנוכה ומחזה והר

אלרגטו
עטמא:
סחליו.
פְּמַת

ש'ה

אַמִּיד

1

מיצוס לדען נצחות פקם מהליו

1

וְ[בְּמִזְרָחָה]. חֹמֶת נַעֲמָן

תמיד נשחת בשמונה וממחזה וקורב בהשעה וממחזה בערבי פסחים נשחת בשבע וממחזה וקורב בשמונה וממחזה בז' בחול בין שבת^ה חל ערבי פסח להיות בערבי שבת נשחת בשבע וממחזה וקורב בשבע וממחזה והפסח אחורי: גמ' מנא הני מי' אמר ר' יהושע בן לוי ראמר קרא את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים חלקחו לבין שני ערבים ב' שעotta וממחזה לכואן שתיעשו וממחזה לכואן ושעה אחת לעשייתו מתייב רבא בערבי פסחים נשחת בשבע וממחזה וקורב בשמונה וממחזה בין שבת ואילך דעתך בשמונה וממחזה דאוריתא היכי מקדרמין ליה אלא אמר רבא מצותה דתמיד משינטו צלילי ערבי Mai טעם אדאמר קרא בין הערבי מעידנא דמתחל שמשיא למעבר הלך בשאר מותה השנה דאייכא נדרים ונברות דדרחמןא אמר עלייה הלבוי שלמים ואמר מר^ו (עליה הלבוי שלמים)^ט עלייה שלם כל הקרבנות כולן מהחרין ליה תרתי שי' ועובדין ליה בשמנה וממחזה בערבי פסחים דאייכא פסח אחורי קדרמין ליה שעיה אחת ועובדין ליה בשבע וממחזה חל ערבי פסח להיות ערבי שבת דאייכא נמי צליינו שלא דודו שבת מוקמינן ליה אדיניה בשבע וממחזה לת' ר' כסידורו בחול כך סידורו בשבת דברי ר' ישמעהל רבינו עקיבא אומר כסידורו בערב פסח Mai אמר אבי היכי אמר כסידורו בחול בערב הפסח כך סידורו בשבת בערב הפסח דברי רבינו ישםעהל רבינו עקיבא אומר כסידורו בערב שבת כך סידורו בשבת ומתני' דקתני' בין בזיל' כי היירבה רבנו ישי'וישע'ל חזון' החזון'

¹⁴ See also the discussion of the concept of "cultural capital" in Bourdieu, *Distinction*.

תמיד נשחת פרק חמישי פמחים

(ט) צ"ק קיל. ממ"ד כה:
מונחות מטו. (ט) יומת גג:
לד. כתובות קו: [צ"מ]
נא. וטמיס גג: (ט) עלי^ב
צמ"ק צ"מ נא. וע"י ברא"כ
כתובות קו: [צ"ט טולען]
(ט) נקען נט.

מושך ריש'
 שליא יהוא דבר קודם
 לתלמיד של שורה. סל' ג.
 מיל' נמי נון מונע ממכה
 גוללה קודס קדש מאמץ
 ריאושונה. טעולא משמע
 הטעלא קודס קדש מטוויה
 כל כרכיבת (מן) מומלץ
 דל' גל' יווני נומלץ
 טה' טה' קיטרני עלה עלה
 ולטביס כנוכח כנוכח לילא
 דריש (ויאט כה' ח): זו טעולא
 ממען הטעלא קדש מטורוב
 להןן קדשי קדשיות
 ווית טעם בדיקת צהות
 ותמיית פס' זא סדרה
 כי ווי ווי מילוי קה
 דריש (פ' כה' ב). וככ' יי'
 דוחות (ק).

מופת תופות
א. העשויה כבר משמע,
אללא תמיין קורמן
למוספין. ר' עז' ומשם מוק'
שלהק. ב. דהה משמע
בבחומר לדוא בהרבי
אללא כונן שול שול
ואתה קרא שקידם תמיד
דרקuni החם גו. מוק'
שלהק. ג. כנום דעך מלון
הם ו נג' מילוי סטטום
לליין.

רבינו חנאנא (המשך)
כלומר לא שנא חול ולא
שנא שבת (זרוי) [לע"ז]
דינם באחריו קשיא לאבוי.
וישני עתה יומא כדרך כל
השנה דושם מע' בשמו
ומכחצא אליל מאכיה כדרך
כל הנסים בערך הפסק בו'
ר' עיר אמור סדרודו ר' רוב
הפסח של להוות רוב
שבת. ת"ר מניין שלא
יאיר קודם למלמד
של שחר כ' פושטו
היא. ת"ר מניין קודם
לפסח שהחטמי נאמר בו
בון הערבים והפסח נאמר
בו בון הערבים, דכתיב
ושחתו אוותם קול עדת
ישראל בין הערבים, וכן נאמר
בו בערך שאמר שם
תחכז הא הפסח בערך,
וליקוטו לא נאמר בה אלא
בון הערבים ובערך יסוריון.
הנורו
הערבים בין הערבים
דכתיב והבדלות אהן את
הנורו בין הערבים, ובזכות
בון מועד שנאמר יעוץ
אותו אהן וגנוי מעדך
עד בקר.

סוח ו'ק' וכקיטר על הקעולה קוחת כלומל מלהיה חנוי:
יס: ואיתה צלטיס ווא דלא קוטי. חאל ממיא צל אין שענץיס:
ט. נאצן צאנטס: פמיא. צל אין שענץיס קודס נפקם:
ט. צל אין שענץיס וכוכלו ילי'ן טענמאן: גנווות. נאצן לנטקן גנווות:
י'ווארל
מעין צאנט יאנט דנבר כו' וממיינט ה'ן דראזט וו' ממיינט קרטה
ויש טפּי מון סמאנסן הי' נמי נמייניל דהפי' צקטרטה לדען
מלאנד מיפוקן לי' לממיא קודס לומופקין לדצממייד כתמייז צאנט
וליכם עטלטן צאנטמאן לוממיא לוי' צפער סה לדומליין
ס אונטמאל וצאנטו פטם חאל מוענד צוונן צאנט פטומין וו'ל
ו' נון קודס לממיא צל שאל גאנט קומולס וו'ן נון צאנט מנטכט
יעילוינן ב'. דאס צלטיס וו'ס� יומאל נון. דאס גאנט עס' סטען צאנטבו
וילן דקמי צקאנטיס וו' קמי צאנטמן וו' מילאנן גאנט ספלוון וו':
י'ווארל

אי לא היה שין ניעדרה בשעה
מוספין קודמן לבוכין עב
בשש ובוכין בעבע ועבע
שבע ומהצאה מתקייף לה
מידי כסידרו בחול כד סי' ה
הפסח דבורי ר' ישמעאל
שבת שחמא קתני אלא
עלא הci כתני כסידרו ב
סידרו בשבת דעלמא דבורי
אומר כסידרו בערב הפסח
שבת דעלמא ומותני' דקורה
שבת דבורי הכל היא במא
נדבות ונדרים קמיפליגו ר
גורין שבת אטו חול ור'
גורין אי לא גורין ניעדר
קסבר מוספין קודמן לבי' ובוכין בו'
וועבר ליה לר' מיתני תמיד כל השנה כו'
נשחת בשמונה ומהצאה וכו'
ובערב הפסח נשחת בו' ו'
ומחצאה חל להיוות בשבת
שבת דבורי ר' ישמעאל ר
בערב הפסח בשלמא ל' רבא
לר' קשיא אמר לך אמר
בשני בשבת אלא אמרתי
דעלמא מיתני חל להיוות
השנה כולה דבורי ר' ישם
כסידרו בערב הפסח דעלמא
ניחא אלא לאבוי קשיא א
תימא כסידרו כל השנה איז
כל השנים قولן דבורי ר' ישם
כסידרו ערב הפסח שחול ל'
(ה) תנ' רבנן מנין שלא יהא
של שחר תלמוד לומר וועז
מא' תלמודא אמר רבא
ראשונה ומפני שאין דבר
של בין הערכים ת"ל וה' ו'
השלמים ולא על חבירתו ש
רבא אמר מא' שלמים הוא דלא
נקירב אלא אמר רבא השל
כל הקרבנות قولן ת"ר ת' ו'
פסח קודם לקטורת קטרת

דְּבָרִי הַכֹּה
לְרִיכָּם
סִינוּן כְּלָנוּמָה
לְקִימֵּין עֲלָה
נְסָלִים נְסָבָתָה
וְלִי מִיכָּם

רביינו חננאל

כָּאִילוֹ אֵל בְּשַׁנִּי בְשַׁבָּת. קַיִן
וְמִיר נֶפֶרֶס לְדוֹבֶרֶת יְמִינָה

לְבָנָה עַל כִּי יֵמֶנֶת קַנְעָן
כִּי דָהוּ יוֹמָה קָמָל דְּמִיקְלָעַ צִים
לְלַדְעָשׁ עַכְרָד דָמָד בְּצַפְתָּה וְלָגָל
לְלַרְטִימָר דָלָל גַּדְלָה פְסָמָד דָלָה עֲכָב
לְלַכְעָד דְמָוָנִי נְלָה בְּצַפְתָּה בְּלַעַמְלָה
וְלְסִוְיָה שְׂעִירָה בְּצַפְתָּה זָקָה לְהָה וְלָגָל
כְּעַלְעָרָה סְפָמָה מִילִי שָׂוָה אַדְין גַּלְבָּי
הַס וְלָגָל יְסָה דָוְקָה לְיָזָן לְמַחְטָה וְלְכָבָה
סְפָקָה דָלָל יְיָה הַלְלָה סְיָה מִקְדָּשָׁן
לְאַנְיָה נְלָה לְלָיְיָה לְמַחְטָה יְסָה מִקְדָּשָׁן
עַל פִּי סְלָמִים שְׂיָה נְהָרִין צָלָל גַּמְלָה
מְלִי צְבִי כָּדְלִי לְמַהְמִין גָּדָלִים
פְּרִקְקָה קָמָל דְּלַקְקָה בְּקָנָס (ף-כ.)
מְלַחְיָה עַל הַעֲדִיס עַל הַמְּדָח צְנָהָה
צְמוֹנוֹן נְמֹרָה צָלָל רְלוֹ וְהָה דְלַמְרָה
כְּצִילִיטִי הַלְּוִי קְטָרִים (צָמָה דָרְקָג.) סְלָמִי
צְמָת קְרִיבִים צִוְּסָה כְּפָוִוִּים גְּלַמְלָה
כְּצָדִילִי אַדְלִי מִינְסָה מַוקָּה
(סְכוֹם דָרְקָג.) כְּהַלְלִים דְלַמְרָה לְהָן בְּנָן
עַלְמָת נְלָמָת הַלְּבָן דִּי יְמִיס גְּלָדָב
אַלְאָ לְבָאָ קְשִׁיאָ תְּמָהָה לְבָהָה
כָּר עַולְגָה נְמִי מִיקְטִי
לְלַדְרִיוֹ נְלִי עַקְיָה מַוקְפִּין קְדוּמִין
לְדַיְיכִין וּלְיִי מָה סְפָכְבִּיִּים
לְדַיְיכִין עַלְקִיבִּים מְמֻלָּה נְקַחַת
וּמְחָס וּמְעִירָה צְוִיכִין קוֹדְמִין לְמוֹקְפִּין
וּמִין צְבָבָה לְלַלְכָה כָּר עַולְגָה וְלָגָל
קְלִי רְעַי עַלְגָה הַלְּרִיכָה דְקְתִּני מְמִיאָה
לְלַסְמָה קְרִיבָה כְּלַלְכָה מְקַמְמָה לְסָכָךְ
וְלָגָל וְלָגָל שְׁנָה צָמָת וְעַלְגָה פְּלִגָּה רְעַי
וְלָמָר דְּצַמָּה דְעַלְמָה כְּעַלְעָרָה סְפָמָה
וְסִיְינָה מְמַסָּה כְּרִבְבָּה כָּר עַולְגָה וְלָגָל
יְמִין כְּנָלָה:

זעיגן עוגן אַשְׁבוֹן, מִנְתָּן
 זעיגזים פְּסַחַת כָּל קָמְדֵי
 (ט. פט) מִפְקִינִין מִכְלָה לְחַמְרָא
 דְּמָנִין סְמִידִין קוֹדְמִין לְמוֹסְפִּין
 צְלָהָם מַלְכָד נֻוְלָט בְּכָרֶק הַקָּרֶב
 נֻוְלָט טַמִּינָא וְלִיכָּה לְמִימָר דְּסָטָם
 לְהַמְּלִיךְ נְגַזּוֹר שְׁלֹן לְפָן סְמִידִין
 וּמוֹסְפִּין חָלָן כְּדִי הַמָּד מַסָּה דְּלָה
 קְתִּין זָס דַס קְנָלָת קְוָדָס לְלָס
 עֲוָלָה וּדוֹמְילָה דָוָס סְיִי סְמִידִין וּמוֹסְפִּין
 וְלִיכָּה נְמִימָר נְמִי לְהַלְמִינָר קְרָה
 פְּנִימָה נְעָכָב דְּבָכְכָלָת (מִמְנּוּת דַג מַטָּה)
 לְהַמְּנִין בְּכָדִיחָה דְּלִיכָּה עִירְכָּה יְלִיכָּה
 דְּסָטָם לְהַטְּרִיךְ לְמוֹסְפִּין דָלָן קְדָמִי
 וְסָכָל גְּנִידְלִיס וְנְדָגָות וְלִיכָּה דְּסָטָם
 נְגַזּוֹר הוּא סְמָן גְּנִידְלִיס וְנְדָגָות קְמִינִי
 קְרָה דְּסָכָל נְצָקָמָת סְקָמָלָה לְנְצָקָמָת
 וּקְרָה לְלָל קְמָדֵר לְקָהָלָמָת סְחִיטָס
 קְמִיצָה וְהָלָה לְפָרִיךְ צְלָהָלָת (טט)
 מְעַכְבִּין להָמְוֹסְפִּין וּקְהַמָּר סְיִי
 דְּמַלְכָד מְזָס דְּלָזָן בְּנָן יְהָן דְּבָרָה
 מְנִין כָּל קְמָדֵר מִמְּלָד בְּנָה קְוָדָס
 וּמוֹסְפִּין כְּמִיצָה בְּיָוָס דְּמִימָמָע בְּעִזָּה
 בְּלִיכָּה עִירְכָּה יְלִיכָּה (ט. 3) סְלִימָס סְחִיטָס
 צְוָעָן סְנָוָן דְּמַעְנָס סְחִיטָס
 קְוָדָס מְנִין בְּלָשָׂן שְׁמָרְהָן הוּא שְׁעִיכָּן כָּוָי
 הַמָּר מְנִין בְּלָשָׂן צִין שְׁעִירְבִּיס כָּוָי
 דְּסָרְבִּין בְּרָהָלְכָת, הַל הַלְוָה
 בְּשַׁבָּת כָּסֶר מַעַלְלָה רְשָׁמָן כָּל הַשְׁנָה
 דְּרִיכָה עַבְרָה בְּרָהְבָּס, רְעִישָׁה
 דְּבָרִים אֲבָרָה בְּרָהְבָּס עַבְרָה הַפְּסָמָד

ב א מיי פ"ג מס'לעט
ממיין סל'ה: י'
ד ב מיי פ"ג מס'לעט ק"ט
סל'ה: ז'
ה ג מיי פ"ג מס'לעט
ממיין ל'ה ס'ה: ז'
ו ד ס' סל'ה ו' ו' נ' ס'ה ק"ט
ס'ס:
ז ה מיי ס'ס ו' ס'ה מא'
תמיון ס'ה ס'ה: ז'
ח ו פ"ג מס'לעט פס'ול
ווקףן ס'ה: י'
ט ז מיי פ"ג מס'לעט
מושך פ' ס'ה ב'ר'ב': י'
ח ו' פ"ג מס'לעט
ממיין ס'ה: י'

ה ס' עלייה נ' ז' ס'ל'ה: ק' מ' ר'ת ו' ג' ר'ת
ו ס' ג' ג' ר'ת כ' מ' ג' מ' ג' ר'ת ו' ג'
כ' ג' ר'ת ו' ג' ג' ר'ת ו' ג' ג' ר'ת
ל'ג' ר'ת י' ת'ן לא מ' ד'ת' ו' ג' ג' ר'ת:
אין ל'ך דבר שמת�כבר ב' אל
ק' מ' ר'ת. נ' ר'ת נ' ג' ר'ת
ונ' ג' ר'ת ד'ע' כ' ג' ח' צ'ב' ח' ג' מ' י'
ל'ג' ר'ת ד'ע' כ' ג' ח' צ'ב' ח' ג' מ' י'
ל'ג' ר'ת מ' מ' ק' כ' ל'ח' צ'ב' ח' ג' מ' י'
ל'ג' ר'ת כ' ל'ח' צ'ב' ח' ג' מ' י'

יאוחר דבר בו. ע"ג שפסם יקרים מגדמו לפה. הקאה ר' י"ב נזכר ומשה לי מעלה ומה נזכר ונמה לי מעלה ומה נזכר ונמה ז"ה תלמידים מזקם לסת פסם תלמידים ז"ה למתוך צלון נולמר ז"ה תלמידים (נולדני כי): חי כי

⁶ יאוחר דבר שנאמר בו בעבר ובין הערכבים לדבר שלא נאמר בו בעבר אלא בין הערכבים בלבד אי הכי קטרת ונרות נמי נקרו לפסה יאוחר דבר שנאמר בו בעבר ובין הערכבים לדבר שלא נאמר בו אלא בין הערכבים בלבד שעני הthes דמיות רחמנא אותו דתניא מעורב ועד בקר ⁷ אין לה מרצה שתהא רולקת מעורב עד בקר דבר אחר אין לך עבורה שכירה מעורב עד בקר אלא זו בלבד מאי טמא אמר קרא ⁸ יעורך אותו אהרן ובניו מעורב עד בקר אחריו מעורב עד בקר אין דבר אחר מעורב עד בקר ואיתקש קטרת לנוות ותניא כי קושין ⁹ חמיד קודם לקטורת קטרת קודמת לנוות ונרות קודמות לפסח יאוחר דבר שנאמר בו בעבר ובין הערכבים לדבר שלא נאמר בו אלא בין הערכבים בלבד והוא כתיב אותו אהן ומאי מבצעי ליה למעוט עבורה שבפניהם ומאי נינו קטרת סלקא דעתך אמינה הויאל וכתיב ² ובתולות אהן את הנרות בין הערכבים יקטרנה אימה נליך נרות בראש ואחר נקטיר קטרת מיעט רחמנא אותו אלא בין הערכבים יקטרנה למה לי הци קאמר והחמן בעידן דמלוקת נרות תהא מקטרת קטרת תננו רבנן ³ אין לך דבר שקדם לתמיד של שחר אלא קטרת בלבד שנאמר בה בבקר בבקר ווקדם קטרת דבר שנאמר בו בבקר בבקר רכתיב ³ והקטיר עליו אהן קטרת סמים בבקר בבקר לדבר שלא נאמר בו אלא בקר אחד ואין לך דבר שמתעכט אחר התמיד של בין הערכבים אלא יקטרת לנוות יופסה ומהוסר כפורים בעבר הפסח שטובל שנית ואוכל את פסחו לערב וכי ישמעאל בנו של רבי יהונתן בן ברוקא אומר אף מהוסר כפורים בשאר ימות השנה שטובל ואוכל בקדשים לערב ⁸ בשלמא לתניא קמא בא עשה דהשלמה שאין בו כרת ויידחה עשה דהשלמה שאין בו כרת אלא ליל' ישמעאל בנו של ר' יהונתן בן ברוקה מי אylimיה דהאי עשה מהאי עשה אמר רבנן אמר רב חסדא הכא בחמתה העוף עסקין שאין לモכח אלא דמה רב פפא אמר אפילו תמא בחמתה בהמה מעלה ומילנה בראשו של מזבח והאייכא אשם בשלמא לרוב פפא הינו דמלין לה אלא לרוב חסדא Mai Aiica למימר אמרו שרב אשמו והאייכא עליה וכ"ת עולה לא מעכבה והתניא ¹⁰ ישמעאל בנו של רבי יהונתן בן ברוקה אומר כשם שחמתהו ואשםו מעכbin אותו כך עולתו מעכבותו וכי תימא בשקרבה עולתוומי קרבה עולתו קודם לחמתהו ראשון והתניא ¹¹ והקריב את אשר לחמתה ראשונה מה תלמוד לומר אם ללמד שתהא קודמת לעוללה הרי כבר נאמר ¹² ואת השני יעשה עוללה ממשפט אלא זה בנה אם כל חטאות שיריו קודמות להמה עולות הבאות עט קודמת לעוללה בהמה אמר רבא שאני

הנורווגים נורווגים גוטן וויברגן ירבהו

ה' טענמל גופיה ייחומל דבר
כלו' בזקיטלה ונכות חד אין געליזיס
כלמייך ואצטעלות הילאן מה ניגנות אין
שעליזיס יקטרינה (אומת *) ובין

ונעד נקל ווין חמר מעיל וגוד
בקלא. ווין נך עטודס כטילס
המלחין לסתמאלין: סן לא מדפה.
חמי לוג נכל נס לדהן נך ליל הירון
בצלאם נך נס ככיעורו: ואטמאק

הנורו. מם נורת חיין עגולה כסילה למליה הַקְרָמָה אלהן עגולה כסילה למליה: סמיי קודס קודס נטולס וקעטס קודס נגנות.

ענגורות צפניות. סתום מומו נטו
למלמעני פה רה סאל עוזלה חן
לדמתהכלה לי קה מענט עוזלה
פניות דכוותה קמנערן. נרום עוזלה
פניות וקונרט עוזלה פניות: טאה
מוקטניא קטרין. כבד מהן מוקטניא:

הוּא נִקְרָא בְּשֵׁם קַדְשָׁם כִּי
בְּלֹא כְּמֵר הַלְּגָן קָעוֹלָה סְנֶהָמָל כְּבָשָׂן
כְּפָלָסָט וְהַמָּס מַוָּס נִזְקָר נִזְקָל
וְעַזְמָמָל נִגְּנָה כִּי מִגְּנָה מִד בְּקָל (ט):

לטממיד ומוס נח פ' ימינה נס יילך פסק
דמומוך כפויים טהור קקדש
ענoso ליה: עטודג וע"פ מטבז
הממנול צבשי צו ליריך נטבז מהר
שכניין כפלמו דמן נזומל בקוש
המণיגא (ל), שטונן וממושכל כפויים

גנילס נויכט: צעאר מיט אפאנגע. הא סכיניג צלמי נדבצ' קודס האסטעטמיך וווען טהו מומאל פולויס כפילהו גען זיין הילך גען מה צונטערן דקנטער זונטערן זען ווועגן הוותס האלט שטונז'ויל דקנטער זונטערן זען ווועגן הוותס האלט קידזען.

נְמַנְגָּה וְקִינְגָּה כְּפִי
וּכְפִלְלָה עֲלֵיה וּלְמַלְאִיקִינְגָּה נֶהֱלָה
מִמְּגָדָה. סְמִינְגָּה כְּשָׁר וְלִינְגָּה פְּוֹמְלָה
בְּכִילְלָה מְנוּמָה בְּדַרְמָה גְּזִימָה כְּפִי

הנתקן ערך. אז, אם אין מנגנון גוף
שליטי מיקם לדעתם של מוכן
גלה. עטיר טריה מיליה זו סאי
הקל עירק נוראה גז' בנותם: חמוץ
ונוראה פצעין נון למכני
התקבב פצעין נון למכני
טמלה קדושים מטה
לבדוקן זרניות
חכם חברינו מושע זרניות

לאן קורתה בלבד שנארו בפרק בפרק בהיטין
ולג' הַיְתָרִיךְ הַלְּגַמְּדָה שֶׁעָמֵד סְבִּרְתָּן

(ט) [זקניטים נ'] יומן
נו. זקסט ט' מינימום פט.
ועש' ט' (ט) מלכינון כה.
[מיור ח' ט'] (ט) סקוריאן
ג'. גראן ג' (ט) [מגדניא]
כה. (ט) [ע' ר' הילך קדשין]
(ט) (ט) לדבש' (ט) עשו'
טומ' ודיסים לא' (ט) לעניין
(ט) [עמ' טומ' קדון פס' ד']
קידען, (ט) עשו' טומ' קידען
ג'. ג' (ט) מינימום זקסט
ב' (ט) ד' (ט) עשו'

חורה אור השלם

1. באזל מועד מועד
לפרקת אשר על העדרת
יעיר אוור אחרון גבנין
ו不服 בעד בקר פרי' בקיota
עלם לרתקס מאה ביני
ישראל: שמות כה כא
 2. ובעהלט אחרון את
קשרתו בין העריבים יטירפה
קטרת חמד לפנוי יי
לזרותיכם: שמות לה צ
 3. והקיטר עליו אדונן
קטרת סמיון בערך בפרק
ההשטיין את הנרט
יקטירפה: שמות לה ז
 4. והכיא אוק אל הבוכן
הדרקיה תחת השאות
ארשונה ומולק אוח ראשו
ממול ערפו לא בידרל:
ויקרא ה
 5. ואת נשני יעשה עליה
במושפט ובשר עליו הבוכן
מחטאונו אשר חטא ונשלח
לו: ויקרא ה

גליון הש"ם

- גמ' בשלמא ל"ק י"ב
עשה ע' סנה דף ב ע"ה
מסכת פסחים ד"ה ולי הולמיין:
ר' ש"ר ד"ה מעלה ומילנה
וכמי לר' לא ר' ר' ע' לר'ך
פסחים דף ב ע"ג טמן ד"ה
וומתקלן ממנה מט ע"ה
מוסיפות ד"ה מיל':

מוסף רשות

רביינו חננאל

- תנא כי קושין תמיד קודם
לקטורתו וקטרותה לנוירות ונורו
לפסח יאוחר דבר שאמרו
בו בערב ובין העורבים כי.
אסיקנא הכי אמר רחמנא
בעידינא מדילחת רורת התה
מקטרוא קטרות זו היילשנא
דייק ומיתיבנא. תיר' אין לך
בר גדור למלמד של שעדר